

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:

XX
bytem XX

proti

žalovanému: **Úřad práce České republiky - Krajská pobočka v Liberci**
sídlem Dr. Milady Horákové 580/7, Liberec 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 17. 4. 2019 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení, v němž byl žalobci odejmut příspěvek na živobytí. Uvedl, že žalovaným a Ministerstvem práce a sociálních věcí původně vydaná rozhodnutí o odnětí příspěvku na živobytí od 1. 3. 2018 byla zrušena rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 11. 2. 2019, č. j. 60 Ad 7/2018-39, a věc byla vrácena k dalšímu řízení žalovanému. Vůči žalobci následně nebyly ve správním řízení činěny úkony směřující k rozhodnutí ve věci odnětí dávky. Na žalobcův návrh na vydání opatření proti nečinnosti reagovalo Ministerstvo práce a sociálních věcí dne 16. 4. 2019 tak, že návrh není důvodný, úřad práce nemohl konat, neboť nemá podklady pro nové správní řízení. Tato informace je dle žalobce nepravdivá, úřad práce má k dispozici kompletní spis a nic mu proto nebrání pokračovat v řízení. Správní orgány tak nepostupují ve smyslu ústavních principů a zásad správního řízení. Žalobce proto navrhl, aby soud řízení o odebrání příspěvku na živobytí zastavil, nebo aby určil žalovanému lhůtu pro pokračování v řízení a zrušil usnesení Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 16. 4. 2019, č. j. MPSV-2019/75475-917/1, jímž bylo žalobci sděleno, že jeho návrh na vydání opatření proti nečinnosti je nedůvodný.
2. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že žalobce v řízení nedoložil potřebné podklady, neposkytoval součinnost, šetření v místě bydliště žalobce byla neúspěšná. Za stávajícího stavu nelze dle žalovaného jednoznačně učinit závěr o tom, zda žalobci dávka pomoci v hmotné nouzi náleží po právu či nikoliv. Žalovaný zdůraznil, že není tím, kdo zavinil zhoršení finanční situace žalobce.
3. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, v níž nesouhlasil s tím, že mu v minulosti byl příspěvek na živobytí snížen, měl za to, že mu měl být ve správním řízení ustanoven advokát, vymezoval se vůči tvrzení, že správnímu orgánu neposkytuje součinnost, vyjadřoval se k průběhu sociálního šetření v jeho bytě a konstatoval, že mu má být příspěvek na živobytí nadále vyplácen.
4. Ze správního spisu předloženého žalovaným bylo zjištěno, že dávku příspěvek na živobytí pobíral žalobce dlouhodobě, rozhodnutím úřadu práce ze dne 28. 8. 2017, č. j. 93857/2017/LIB, byl žalobci příspěvek na živobytí ode dne 1. 8. 2017 snížen z částky 3 410 Kč na částku 2 200 Kč. Toto rozhodnutí stejně jako navazující rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 24. 10. 2017, č. j. MPSV-2017/218806-917, bylo následně zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 16. 8. 2018, č. j. 60 Ad 3/2018-33. V mezidobí rozhodnutím ze dne 6. 4. 2018, č. j. 34072/2018/LIB, úřad práce rozhodl o odejmutí dávky příspěvek na živobytí od 1. 3. 2018. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11. 6. 2018, č. j. MPSV-2018/115734-917, obě posledně zmíněná rozhodnutí správních orgánů však byla zrušena rozsudkem zdejšího soudu ze dne 11. 2. 2019, č. j. 60 Ad 7/2018-39. Součástí spisu je dále rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2019, č. j. 41362/2019/LIB,

jímž žalovaný rozhodl poskytovat žalobci dávku příspěvek na živobytí ve výši 2 200 Kč od srpna 2017

a rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 6. 8. 2019, č. j. MPSV-2019/162767-917, jímž nadřízený správní orgán rozhodnutí žalovaného potvrdil. Ve správním spise je dále založeno rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2019, č. j. 64912/2019/LIB, o odejmutí dávky příspěvek na živobytí od 1. 3. 2018, doručené žalobci dne 5. 8. 2019 a žalobcovo odvolání proti tomuto rozhodnutí ze dne 7. 8. 2019.

5. K projednání žaloby nařídil soud ústní jednání, při němž provedl dokazování návrhem na vydání opatření proti nečinnosti ze dne 14. 4. 2019 adresovaným Ministerstvu práce a sociálních věcí (č. l. 4 soudního spisu) a usnesením Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 16. 4. 2019, č. j. MPSV-2019/75475-917/1, jímž nadřízený správní orgán žádosti o opatření proti nečinnosti nevyhověl (č. l. 11 soudního spisu). Žalobce nadále neusiloval o zastavení řízení o odebrání příspěvku na živobytí, ale trval na tom, že žalovaný je ve věci nečinný, čemuž žalovaný oponoval.
6. Podanou žalobu soud dle jejího obsahu posoudil jako žalobu na ochranu proti nečinnosti, když záměrem žalobce bezpochyby je docílit vydání rozhodnutí ze strany žalovaného ve vedeném správním řízení o odnětí příspěvku na živobytí. Podáním žaloby tak bylo zahájeno řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v němž se ten, kdo bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
7. V souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. rozhodoval soud na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, když ověřil, že žalobce bezvysledně vyčerpал prostředky, které správní řád stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, jak předpokládá § 79 odst. 1 s. ř. s. Za takový prostředek k ochraně proti nečinnosti soud v projednávaném případě považuje návrh na vydání opatření proti nečinnosti ze dne 14. 4. 2019, který žalobce stejně jako na jeho podkladě vydané usnesení Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 16. 4. 2019, č. j. MPSV-2019/75475-917/1, jímž návrhu nebylo vyhověno, doložil.
8. V daném případě nebylo mezi účastníky sporu o tom, že s žalobcem je vedeno řízení o odebrání dávky hmotné nouze - příspěvku na živobytí, žalobce se nicméně domníval, že žalovaný je v tomto řízení nečinný, když po zrušení předchozích rozhodnutí správních orgánů o odnětí příspěvku na živobytí, k němuž došlo ze strany zdejšího soudu, otálí s vydáním rozhodnutí ve věci, jemuž by se žalobce případně mohl dále bránit.
9. Z obsahu správního spisu je patrné, že v průběhu nyní vedeného soudního řízení žalovaný ve správním řízení pokročil, když dne 31. 7. 2019 vydal rozhodnutí č. j. 64912/2019/LIB, jímž v řízení již podruhé rozhodl o odnětí příspěvku na živobytí žalobci od 1. 3. 2018,

a toto rozhodnutí žalobci doručil. Aktuálně je ve věci vedeno žalobcem zahájené odvolací řízení před Ministerstvem práce a sociálních věcí.

10. Protože podle § 81 odst. 1 s. ř. s. rozhoduje soud na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, nezbyvá než konstatovat, že ke dni rozhodnutí soudu bylo žalovaným rozhodnuto ve věci, čímž bylo docíleno stavu, jehož se žalobce podanou žalobou domáhal, a žalovaný tedy není v řízení nečinný.
11. Vzhledem k výše uvedenému posoudil soud podanou žalobu jako nedůvodnou a podle § 81 odst. 3 s. ř. s. ji zamítl.
12. Podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce úspěch ve věci neměl, úspěšný žalovaný správní orgán nemá na náhradu nákladů řízení právo podle § 60 odst. 2 s. ř. s. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 30. září 2019

Mgr. Lucie Trejbalová

předsedkyně senátu